

Întrebările preliminare

Articolul 8 din Directiva 2014/42 ⁽¹⁾ se opune unei legi naționale potrivit căreia, după înghețarea bunurilor sechestrate cu titlu de instrumente sau de produse prezumate ale infracțiunii, persoana afectată nu are dreptul, în faza jurisdicțională a procedurii penale, să sesizeze instanța cu o cerere de restituire a acestor bunuri?

O lege națională care nu permite confiscarea unui „instrument al infracțiunii” cu privire la un bun aflat în proprietatea unui terț care nu a participat la infracțiune, pe care terțul l-a lăsat inculpatului pentru uz permanent, astfel încât, în raporturile dintre aceștia, inculpatul exercită drepturile aferente proprietății, este conformă cu articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2014/42 coroborat cu articolul 2 punctul 3 din respectiva directivă și cu articolul 17 din cartă?

În cazul unui răspuns negativ la această întrebare: articolul 8 alineatul (6) a doua teză și alineatul (7) din Directiva 2014/42 impune o obligație de interpretare a legislației naționale în sensul că permite unui terț, ale cărui bunuri sunt înghețate și care pot fi confiscate ca instrumente ale infracțiunii, să participe la procedura care poate conduce la confiscare, precum și să conteste în fața unei instanțe decizia de confiscare?

⁽¹⁾ Directiva 2014/42/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind înghețarea și confiscarea a instrumentelor și produselor infracțiunilor săvârșite în Uniunea Europeană (JO 2014, L 127, p. 39).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Franța) la 23 octombrie 2020 – Schneider Electric SA și alții/Premier ministre, Ministre de l'Economie, des Finances et de la Relance

(Cauza C-556/20)

(2021/C 9/16)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamante: Schneider Electric SA, Axa SA, BNP Paribas SA, Engie SA, Orange SA, L'Air liquide, société anonyme pour l'étude et l'exploitation des procédés Georges Claude

Pârâți: Premier ministre, Ministre de l'Economie, des Finances et de la Relance

Întrebarea preliminară

Dispozițiile articolului 4 din Directiva 90/435/CE din 23 iulie 1990 privind regimul fiscal comun care se aplică societăților-mamă și filialelor acestora din diferite state membre ⁽¹⁾, ținând seama în special de articolul 7 alineatul (2), se opun unei dispoziții precum cea prevăzută la articolul 223sexies din Codul general al impozitelor, care prevede, pentru punerea corectă în aplicare a unui mecanism de eliminare a dublei impozitări economice a dividendelor, o prelevare cu ocazia redistribuirii de către o societate-mamă a profiturilor care i-au fost distribuite de filiale stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene?

⁽¹⁾ JO 1990, L 225, p. 6, Ediție specială, 09/vol. 1, p. 97.
